

Vispārējās tiesas argumentācijā neesot ievērots arī dzan pareizas tiesvedības princips gan tāpēc, ka šajā argumentācijā ir atstāts bez ievēribas fakts, ka Spānijas Karaliste ir norādījusi, cik saimniecībām ir pienākums veikt dzīvnieku uzskaiti, gan tāpēc, ka ir notikusi atkāpe no lietas dalībnieku noteiktā strīda priekšmeta.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1290/2005 (2005. gada 21. jūnijs) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu (vairs nav spēkā) (OV 2005, L 209, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2017. gada 16. oktobrī – Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste

(Lieta C-599/17)

(2018/C 005/30)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – J. Rius un T. Scharf)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, līdz 2016. gada 3. jūlijam nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Komisijas 2015. gada 17. decembra Īstenošanas direktīvas (ES) 2015/2392 par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 596/2014 ⁽¹⁾ attiecībā uz ziņošanu kompetentajām iestādēm par faktiskajiem vai iespējamajiem minētās regulas pārkāpumiem ⁽²⁾ prasības, vai katrā ziņā nepaziņojot Komisijai šos aktus, Spānijas Karaliste nav izpildījusi šīs direktīvas 13. panta pirmajā daļā paredzētos pienākumus;

— piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš, kādā Komisijas Īstenošanas direktīva (ES) 2015/2392 bija jātransponē valsts tiesībās, beidzās 2016. gada 3. jūlijā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 596/2014 (2014. gada 16. aprīlis) par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/6/EK un Komisijas Direktīvas 2003/124/EK, 2003/125/EK un 2004/72/EK (OV 2014, L 173, 1. lpp.).

⁽²⁾ OV 2015, L 332, 126. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 24. oktobrī iesniedza Högsta förvaltningsdomstolen (Zviedrija) – Skatteverket/Memira Holding AB

(Lieta C-607/17)

(2018/C 005/31)

Tiesvedības valoda – zviedru

Iesniedzējtiesa

Högsta förvaltningsdomstolen

Pamatlietas puses

Prasītājs: Skatteverket

Atbildētāja: Memira Holding AB

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai, – izvērtējot jautājumu par zaudējumu, kas radušies meitasuzņēmumam citā dalībvalstī, galīgo raksturu, tostarp lietas A izpratnē, un līdz ar to par mātesuzņēmuma tiesībām atskaitīt zaudējumus, pamatojoties uz LESD 49. pantu, – ir jāņem vērā fakts, ka meitasuzņēmuma valsts tiesību aktos subjektiem, kuri paši nav radījuši zaudējumus, ir noteikti ierobežojumi attiecībā uz tiesībām atskaitīt šādus zaudējumus?
- 2) Ja uz pirmo jautājumu sniegtā atbilde ir apstiprinoša, vai pēc tam ir jāpārlicinās par to, vai attiecīgajā lietā meitasuzņēmuma valstī faktiski ir vēl kāds cits subjekts, kas varētu zaudējumus atskaitīt gadījumā, ja šajā valstī šāda atskaitīšana būtu atļauta?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 24. oktobrī iesniedza Högsta förvaltningsdomstolen (Zviedrija) – Skatteverket/Holmen AB

(Lieta C-608/17)

(2018/C 005/32)

Tiesvedības valoda – zviedru

Iesniedzējtiesa

Högsta förvaltningsdomstolen

Pamatlietas puses

Prasītājs: Skatteverket

Atbildētāja: Holmen AB

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai tiesības, – kas tostarp izriet no sprieduma lietā *Marks & Spencer*, – ar kurām mātesuzņēmums vienā dalībvalstī var, pamatojoties uz LESD 49. pantu, atskaitīt galīgos zaudējumus, kas radušies meitasuzņēmumam citā dalībvalstī, ietver priekšnoteikumu, lai meitasuzņēmums piederētu mātesuzņēmumam tieši?
- 2) Vai par galīgu var tikt uzskatīta tāda zaudējumu daļa, kuru meitasuzņēmuma valsts tiesību normu dēļ nav bijis iespējams kompensēt ar attiecīgā gada peļņu šajā valstī, bet tā vietā to ir bijis iespējams pārnest, lai, iespējams, varētu atskaitīt nākošajā taksācijas gadā?
- 3) Izvērtējot jautājumu par zaudējumu galīgo raksturu, vai ir jāņem vērā fakts, ka meitasuzņēmuma valsts tiesību aktos subjektiem, kuri paši nav radījuši zaudējumus, ir noteikti ierobežojumi attiecībā uz tiesībām atskaitīt šādus zaudējumus?
- 4) Gadījumā, ja ir jāņem vērā 3. jautājumā minētais ierobežojums, vai ir jāpievērš uzmanība tam, cik lielā mērā ierobežojuma dēļ faktiski nav bijis iespējams daļu no zaudējumiem kompensēt ar cita subjekta gūto peļņu?